

438.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 13 lipca 1933 r.

**w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań
na twardziel (Rhinoscleroma).**

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 roku o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 12 lipca 1930 roku w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma) (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 439), przedłużoną ostatnio rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 41) do dnia 9 sierpnia 1933 r., przedłuża się na dalsze 6 miesięcy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

439.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 28 czerwca 1933 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej.**

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 30, poz. 258) ogłaszam jednolity tekst tej ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) w brzmieniu obowiązującym od 1 maja 1933 r., z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 122) oraz wymienioną na wstępie ustawą z dnia 17 marca 1933 r., przy równoczesnym nadaniu artykułom bieżącej numeracji.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

Fabrycy

Załącznik do obw. Min. Spraw Wojskowych z dnia 28 czerwca 1933 r. (poz. 439).

U S T A W A

z dnia 2 kwietnia 1925 r.

o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej.

Art. 1.

Potrącenia z uposażenia oficerów i szeregowych zawodowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej opierają się na:

- a) postanowieniach ustaw;
- b) tytułach egzekucji sądowej, zaopatrzonych klauzulą wykonalności;
- c) zarządzeniach właściwych administracyjnych władz wojskowych i cywilnych;
- d) dobrowolnem obciążeniu uposażenia w granicach, określonych przez niniejszą ustawę.

Art. 2.

Na podstawie zarządzeń administracyjnych potrącenia mogą być dokonywane jedynie celem zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego oraz należności i danin.

Zarządzenia administracyjne mogą być zaskarżone przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Art. 3.

Potrącenia, wyszczególnione w art. 1 niniejszej ustawy, nie mogą przekraczać:

- a) o ile są dokonywane na podstawie tytułów egzekucji sądowej—10% uposażenia, a o ile mają one za podstawę wypływający z ustawy obowiązek alimentacji — 30% uposażenia;
- b) o ile są dokonywane na podstawie zarządzeń administracyjnych — 10% uposażenia;
- c) o ile w rachubę wchodzi potrącenia na podstawie tytułów egzekucji sądowej oraz zarządzeń administracyjnych, to łącznie nie mogą przekraczać 10%, a w wypadkach obowiązku alimentacji 30% uposażenia; o ile roszczenie alimentacyjne przysługuje osobie, na którą wojskowy lub funkcjonariusz państwowy pobiera dodatek ekonomiczny w myśl art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wówczas dodatek ten ma być wypłacony odnośnej osobie niezależnie od potrącenia z uposażenia;
- d) potrącenia, opierające się na dobrowolnem obciążeniu uposażenia na rzecz instytucji kredytowych celem zabezpieczenia zaciągniętych w tych instytucjach za zgodą władzy przełożonej pożyczek — 20% uposażenia;
- e) wszelkie inne potrącenia, wnikające z dobrowolnego obciążenia uposażenia, nie mogą przekraczać 3% uposażenia po potrąceniu opłaty emerytalnej i podatku.

Co do wysokości dopuszczalnych potrąceń z uposażenia funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej na podstawie tytułów egzekucji sądowej stosuje się przepisy prawa o sądowym postępowaniu egzekucyjnym. W razie zbiegu potrąceń na podstawie tytułów egzekucji sądowej z potrąceniami na podstawie zarządzeń władz administracyjnych wojskowych lub cywilnych, łączna suma potrąceń nie może przekraczać jednej piątej części, a w przypadkach obowiązku alimentacji — drugiej piątej części uposażenia funkcjonariusza państwowego, zatrudnionego w administracji wojskowej.

Art. 4.

Za odwołałą zgodą zawodowego wojskowego lub funkcjonariusza państwowego w administracji wojskowej potrącenia z tytułu obowiązku alimentacyjnego, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądowym, mogą być uskuteczniane aż do wysokości ustalonych w wyroku sądowym rat alimentacyjnych.

W czasie wojny mogą wojskowi zawodowi oraz funkcjonariusze państwowi zatrudnieni w administracji wojskowej, jeśli pełnią służbę w formacjach polowych, obciążać dobrowolnie uposażenie na rzecz swych rodzin, pozostających w kraju, do dowolnej wysokości uposażenia, przypadającego im do wypłaty po dokonaniu dopuszczalnych potrąceń.

Art. 5.

Poza granicami, w art. 3 określonymi, uposażenie służbowe osób, wymienionych w art. 1, nie podlega zajęciom sądowym oraz administracyjnym, ani innym środkom zabezpieczenia.

Art. 6.

Potrąceń dokonywa się z uposażenia, wypłaconego na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), ostatniego ustępu art. 4 oraz art. 118 teże ustawy, po odliczeniu kwoty, potrącaniej tytułem opłaty emerytalnej i podatku. Potrąceń z uposażenia funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej na podstawie tytułów egzekucji sądowej dokonywa się w myśl zasad, obowiązujących w prawie o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Potrąceń dokonywa się w wysokości, przewidzianej w art. 3, również z odpraw, wypłacanych wojskowym zawodowym oraz funkcjonariuszom państwowym w administracji wojskowej, przy uwzględnieniu jako podstawy dla potrącenia części wymiarowych uposażenia, określonych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Art. 7.

Postanowienia niniejszej ustawy nie mają zastosowania:

- a) do spłaty rat zaliczek zwrotnych, zaciągniętych na uposażenie;
- b) do spłaty nie rozliczonych zaliczek, pobranych na koszty podróży służbowych, delegacji (odkomenderowań) oraz przeniesień;
- c) do opłat za kwatery stałe, za wypożyczony sprzęt pomieszczeniowy, oraz za oświetlenie kwatery stałej;

d) do opłat za świadczenia Skarbu Państwa w naturze na rzecz osób, objętych niniejszą ustawą.

Pośmiertne nie ulega potrąceniom.

Art. 8.

W razie zbiegu potrąceń na zasadzie niniejszej ustawy z umniejszeniem uposażenia, przewidzianem w art. 82, 83 i 84 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) lub w art. 65 b) ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737), potrącenia, zarządzone na zasadzie niniejszej ustawy, ulegają zawieszeniu do czasu przywrócenia pełnego uposażenia.

Powyższe postanowienie nie stosuje się w razie zbiegu potrąceń z tytułu alimentacji z umniejszeniem uposażenia w przypadkach, przewidzianych w art. 82 ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska lub w art. 65 b) ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Art. 9.

Ustąpienie z jakiegokolwiek tytułu prawa do pobierania uposażenia służbowego osób, wymienionych w art. 1 i 5, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w punkcie d) art. 3 oraz w art. 4, jest wzbronione. Wszelka umowa, przeciwna temu postanowieniu, jest nieważna.

Art. 10.

Żołąd oraz wszelkie inne należności służbowe i uboczne niezawodowych podoficerów i szeregowców nie podlegają potrąceniom. Zarządzenia i umowy przeciwne temu postanowieniu są nieważne.

Art. 11.

O porządku zaspokojenia wierzytelności, przewidzianych w art. 1 pkt. b), c) niniejszej ustawy, rozstrzyga termin doręczenia władzom, wypłacającym uposażenie, tytułu egzekucji sądowej, względnie zarządzenia właściwej władzy administracyjnej, przyczem roszczenia Skarbu Państwa mają bez względu na czas ich powstania pierwszeństwo przed innymi. Wyjątek stanowią roszczenia o alimentacja, które winny być traktowane narówni z roszczeniami Skarbu Państwa.

Odpis prawomocnego tytułu egzekucji sądowej, względnie zarządzenia administracyjnego, winien być równocześnie przez sąd, względnie władzę administracyjną, wysłany instytucji, dokonywującej potrącenia, oraz osobie, której potrącenie dotyczy.

Art. 12.

W czasie wojny nie uskutecznia się potrąceń z uposażenia osób wojskowych i funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej, pełniących służbę w formacjach polowych.

Nie dotyczy to jednak potrąceń z tytułu:

- a) alimentacji;
- b) dobrowolnego obciążenia uposażenia na rzecz rodzin, pozostających w kraju (ust. 2 art. 4);

- c) należności Skarbu Państwa z tytułu podatków i opłat;
- d) roszczeń Skarbu Państwa z tytułu błędnie wypłaconych należności pieniężnych lub nie uznanych przez kontrolę wojskową wydatków rzeczowych.

Art. 13.

Szkody (straty) inne, niż wymienione w art. 12 pkt. d), jeżeli dotyczą majątku, będącego w zarządzie polowych formacji administracyjnych, podlegają w czasie wojny rejestracji po uprzednim przeprowadzeniu dochodzeń, ustalających:

- a) wysokość straty pieniężnej lub ilość straty materialnej;
- b) przyczyny, które spowodowały szkodę (stratę).

Tryb postępowania i właściwość władz wojskowych w sprawach prowadzenia tych dochodzeń, oraz sposób przeprowadzenia rejestracji określi w drodze rozporządzenia Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Po ukończeniu wojny szkody (straty) zarejestrowane będą podlegać postępowaniu, przewidzianemu w art. 15.

Art. 14.

Nie rejestruje się w myśl art. 13 szkód (strat), wynikłych bezpośrednio lub pośrednio z działań wojennych albo też z powodu siły wyższej lub przypadku.

Od rejestracji można odstąpić, gdy odpowiedzialny za szkodę (stratę) położył wybitne zasługi w zakresie działań wojennych, w szczególności zaś, gdy otrzymał odznaczenie lub order za czyn bojowy, dokonany po spowodowaniu szkody (straty), jeżeli nie wynikała ona z przestępstwa.

Art. 15.

Tryb postępowania i tok instancji władz wojskowych odnośnie wydawania zarządzeń skutecznienia potrąceń z uposażenia określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu. Skorzystanie przez interesowanego ze środka prawnego wstrzymuje wykonanie zarządzenia administracyjnego.

Art. 16.

Potrącenia, zarządzane na zasadzie niniejszej ustawy z uposażenia zawodowych wojskowych lub funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej, pozostających w czynnej służbie, skutecznienia się również z zaopatrzenia emerytalnego tych osób w przypadku przejścia ich w stan spoczynku,

w wysokości i na zasadach, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Z zaopatrzenia emerytalnego dokonywa się potrąceń tylko z tytułu:

- a) alimentacji;
- b) należności Skarbu Państwa, oraz
- c) celem zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego (art. 2 ust. 1), ustalonych prawomocnym zarządzeniem właściwej administracyjnej władzy wojskowej (art. 1 pkt. c) w czasie pełnienia czynnej służby przez wojskowego zawodowego lub funkcjonariusza państwowego w administracji wojskowej.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu, określi władze właściwe do skutecznienia potrąceń z zaopatrzenia emerytalnego oraz tryb postępowania w tych sprawach.

Art. 17.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

440.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1933 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1933 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą.

Na podstawie art. 6 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuje się błąd w tekście rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1933 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 405), a mianowicie w ustępie końcowym § 1 zamiast wyrazów: „Z dniem 31 grudnia 1931 roku”, powinny być wyrazy: „Z dniem 31 grudnia 1933 roku”.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

65345 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.